

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 933.)

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Efter at man havde faaet Skatteloven af 1903 førte ud i Livet, fremkom der, som det vil være ærede Medlemmer af dette Ting bekendt, en Mængde Klager over de nye Regler for Paaligning af kommunale Skatter. Klagerne vare sikkert i meget høj Grad overdrevne eller, som man vil, en Følge af, at det var nye og uprøvede Regler, som man først efterhaanden skulde vænne sig til at bruge. Men selv om disse Klager i nogen Grad have fortaget sig efterhaanden — man har ligesom arbejdet sig ind i og er kommen til en bedre Forstaaelse af Benyttelsen af de nye Regler —, maa det vistnok erkendes, at der er blevet nogle faa Punkter tilbage, med Hensyn til hvilke der er Enighed om — kunde jeg fristes til at sige —, at der er Grund til at foretage Rettelser. Jeg vil samle disse Punkter i 3, til Dels sammenhørende, men dog lidt forskellige.

For det første er der klaget over, at der er Vanskeligheder forbundet med at faa en nogenlunde jævn Overgang fra Ligningen paa Skatteyderne under det saakaldte Minimum, som er 800 Kr. paa Landet og 1,000 Kr. i Byerne, til dem, som ligge umiddelbart derover. Det er maaske væsentligt Kommunerne paa Landet, som her have klaget og i saa Henseende have følt de Mangler, som siges at være i Skattelovens § 7 — det er navnlig der, Reglerne for Ligningen findes.

Dernæst har man — og der tror jeg, man kan sige, at det særlig er Byerne, som have følt sig daarligt stilledes — haft Vanskelighed ved at tage tilstrækkelig Hensyn til den mindre Skatteevne, hvor der er en stor Børneflokk, altsaa til den Forskel, der er i Skatteevnen for den samme

Indtægt, naar det er en enkelt Person, og naar det er en Familie med mange Børn. Man har ønsket Adgang til at tage større Hensyn til denne Forskel, end Tilfældet har været i Henhold til de nugældende, fra 1903 fastsatte Regler for Ligning af kommunal Skat.

Og endelig har man for det tredje, vist ogsaa med Rette, klaget over, at Indførelsen af Erhvervsskat ikke har givet Kommunerne den Indtægt af de Erhvervsindkomster, der falde indenfor Kommunen af større eller mindre Virksomheders Indehavere, som man havde gjort Regning paa.

Paa disse tre Punkter tror jeg, man med Rette i den seneste Tid har haft Opmærksomheden henvendt, og efter at der i Fjor i Folketinget var behandlet til Ende et Forslag, som i nogen Maade søgte at rette paa de Forhold, jeg her har nævnt, blev der af den daværende Indenrigsminister nedsat en Kommission, hvorved han for øvrigt imødekom et Ønske fremsat af Kommunalforeninger saavel for Byerne som for Landet. Denne Kommission afgav i Vinter en Betænkning for den Del af de kommunale Skatteloves Vedkommende, som vedrøre den personlige Kommuneskat og Erhvervsskatten. Det Forslag, jeg derefter fremsatte i Folketinget, var i alt væsentligt baseret paa de Forslag til Ændringer i den nugældende kommunale Skattelov, der vare fremsatte af Kommissionen. Det er i Folketinget undergaaet nogle faa Forandringer, som jeg ikke skal komme synderligt ind paa.

Hvad angaar det af mig først nævnte Punkt: Ønskeligheden af en jævnere Overgang fra de Indkomster, der ligge umiddelbart under det skønsfrie Minimum, til dem, der ligge umiddelbart over det, har man søgt at imødekomme Ønskerne ved at forhøje Tillægsprocenten, som efter den nugældende Lov er 25, til 35 og forhøje Nedsættelsesprocenten fra 65 til 75; Kommissionen havde foreslaaet 80, jeg holdt mig til de 75, der vare vedtagne af Folketinget, og det blev ogsaa nu vedtaget. — Endvidere har man i Folketinget indsat en Bestemmelse om, at for de meget store Indkomster, Indkomster paa over 15,000 Kr., skulde der være Adgang til et yderligere Tillæg paa 15 pCt., altsaa 50 pCt. i Stedet for 35. Dette har desværre ikke stor Betydning, det er jo kun faa i disse Kommuner, der have over 15,000 Kr., idet Bestemmelsen ikke gælder for København, hvor der er mange saadanne Indkomster. Men den kan maaske bidrage til, at man